

Скарбничка

СОНЯШНИК

Марія Власюк

КТО МОЙ БЛИЖНИЙ? 2
ПРИГОДИ ШУКАЧІВ 4
МРІЯ, ЩО ЗДІЙСНИЛАСЯ 7
ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9
ИНТЕРЕСНЫЕ ФАКТЫ
О МЫЛЬНЫХ ПУЗЫРЯХ 10

— Привіт, сонечко! — радісно привітався молоденький помідор, щойно прокинувшись. — Привіт, друзі помідори! О, а це ще хто? — здивувався він, побачивши біля себе маленький паросток. — Тільки бур'янів тут не вистачало! Скоріше б господарка виполола його, доки він мене не заглушив.

За кілька днів господарка прополола грядки з помідорами, проте новий сусід помідора залишився на місці. Крім того, він так стрімко ріс, що став вищим за всі рослини на грядці. І помідор нарешті наважився познайомитися з тим, хто ріс із ним пліч-о-пліч:

— Ей, ти хто? — не приховуючи свого роздратування, запитав він.

— Я — соняшник, — лагідно відповів той.

— Соняшник?! — перелякався помідор. — Та ви ж ростете височенними! Ти затулиш від мене сонце й забереш усю воду із землі! А мені ж потрібно, щоб мої плоди були соковитими та стиглими! І кому це спало на думку садити соняшники так близько до помідорної грядки?!

— Напевно, насінина сама впала на землю, і я виріс, — спокійно відповів соняшник. — Однак ти не хвилюйся, сонячного світла вистачить усім. А води мені потрібно зовсім небагато. Я буду рости трохи вище й не заважатиму тобі.

— О ні, — не вгавав помідор, — твій стовбур уже такий товстий і міцний, а коріння проникає так глибоко! Що ж буде далі?!

Хоч соняшник говорив лагідно та дружньо, проте помідор настільки був серди-

тим, що ніяк не хотів прийняти свого нового сусіда й вирішив з ним більше не розмовляти. Так вони й росли: соняшник дедалі більше тягнувся до сонця, а помідор тільки боязко озирався, чи не падає на нього тінь.

Так тривало б і далі, якби одного разу не трапилося лихо. Однієї дуже тихої і теплої ночі раптом зірвався сильний вітер. Помідор затремтів від страху, намагаючись вберегти свої недозрілі плоди. Проте вітер посилювався, і коли помідор відчув, що ще трішки — і не тільки його плоди, але і його самого вирве з корінням, він почув над собою голос:

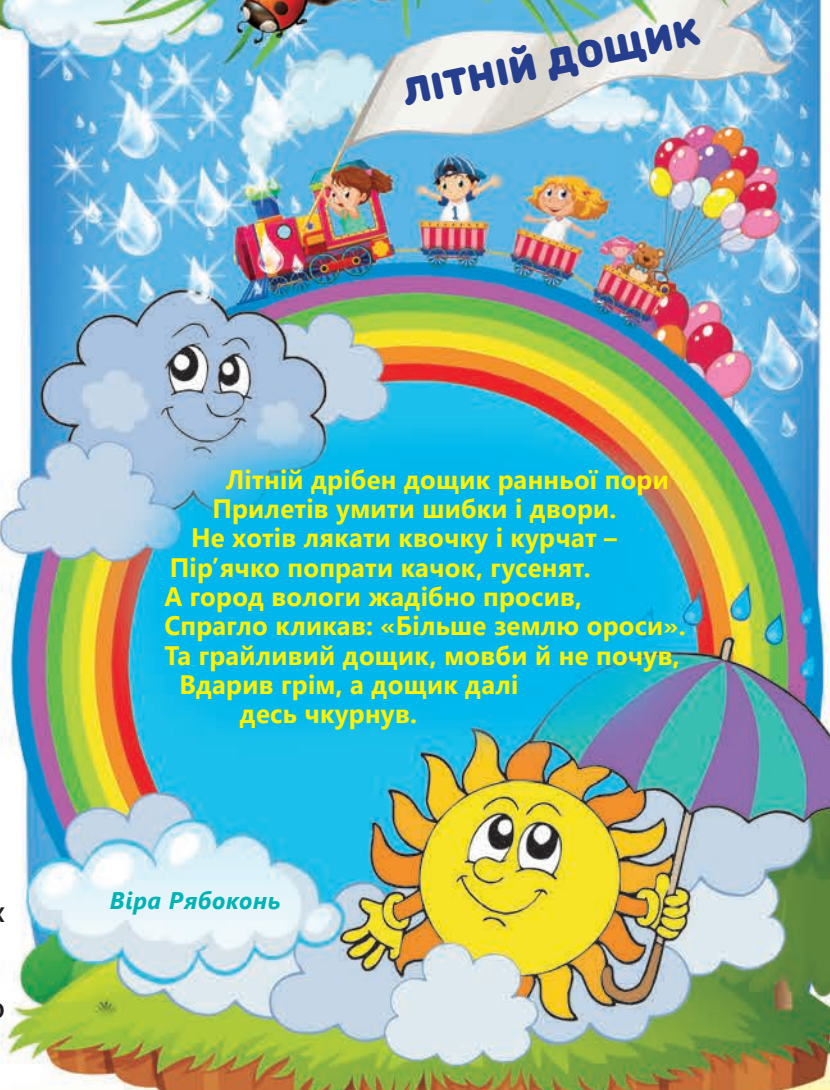
— Тримайся, друже, прихилися до мене, я тебе захищу. Мій стовбур міцний, а коріння проникає дуже глибоко, мені не страшний вітер!

Розмірковувати не було часу. Помідор відчайдушно схопився за того, кого досі вважав своїм ворогом, адже тепер він став його рятівником.

Зійшло сонце, викриваючи руйнівну дію нічного буревію. Однак посеред городу, обіймаючись, стояли неушкодженими маленький помідор і високий міцний соняшник.

Друже, можливо, і серед твоїх знайомих є ті, кого ти вважаєш недостойними бути твоїми друзями? Ісус навчає нас дружити з усіма й нікого не відкидати. Адже ті, кого ти зневажаєш, можуть стати надійними й вірними друзями. Цінуй їх!

ЛІТНІЙ ДОЩИК

Літній дрібен дощик ранньої пори
Прилетів умити шибки і двори.
Не хотів лякати квочку і курчат —
Пір'ячко попрати качок, гусенят.
А город вологи жадібно просив,
Спрагло кликав: «Більше землю ороси».
Та грайливий дощик, мовби й не почув,
Вдарив грім, а дощик далі
десь чкурнув.

Віра Рябоконт

АПЕЛЬСИН

3

ЛЮБОВЬ ДЕЛЬФИНОВ

5

ДРУЗЬЯ

11

Хелен Робінсон

В одного китайського фермера було три сини. Старший став успішним бізнесменом і жив у місті. Середній син обіймав важливу державну посаду. А молодший купив ферму неподалік від батьківського дому.

Фермер сумував за своїми синами. Однак вони не дуже часто провідували свого батька, оскільки мали багато справ.

Минули роки, і коли наблизився 75-й день народження фермера, його друзі вирішили влаштувати для нього велике свято. Вони запросили багато людей, зокрема і його трьох синів. Фермер був дуже схвилюваний.

Коли настав цей особливий для нього день, він сидів на вулиці та з нетерпінням чекав прибуття синів. Під'їхав екіпаж. «Напевно, це мій старший син», – зрадів фермер. Проте виявилось, що там була лише дружина старшого сина. «Вибачте, він

не зміг приїхати, – сказала вона. – Утім, він приготував для вас чудовий подарунок. Ваш син купив вам дуже гарний будинок».

Фермер подякував їй. Потім з'явився ще один екіпаж. У ньому сиділа друга невістка. Вона сказала фермерові, що її чоловікові дуже шкода, що він не може приїхати, але попри це він дарує батькові гарний екіпаж.

Старенький фермер був дуже засмучений. Однак цієї миті він побачив свого молодшого сина, який прямував зі своєю сім'єю просто до нього. «Батьку, ми не можемо подарувати тобі дорогий подарунок. Цьогоріч наша ферма залишилася без урожаю. Проте ми дуже хотіли побачити тебе і сказати, як ми тебе любимо». Батько усміхнувся, і сльози радості потекли по його щоках. «Це найкращий подарунок, який ви могли приготувати для мене», – відповів він.

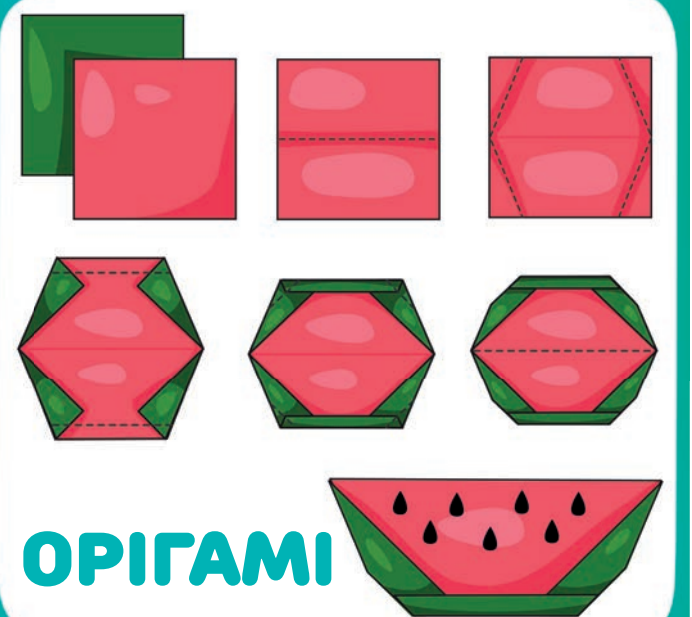
ЗНАЙДИ НА МАЛЮНКУ ПРЕДМЕТІ, ЗОБРАЖЕНІ НИЖЧЕ

Проведи Петрика до омріяного велосипеда.

З'ясуй, хто з цих людей лівша.

ОРИГАМІ

КТО МОЙ БЛИЖНИЙ?

Евгения Сверлова

Петя был очень общительным и веселым мальчиком, и у него было много друзей. В его доме жил мальчик по имени Сеня. По какой-то непонятной причине с ним никто не хотел дружить, и он всегда одиноко сидел на скамейке. Петя тоже старался обходить Сению стороной, и когда тот пытался с ним заговорить, делал вид, что не слышит его.

На день рождения родители подарили Пете велосипед. Весь двор сбежался посмотреть на Петину обновку. Каждому хотелось прокатиться на этом велосипеде, и Петя разрешил каждому из друзей сделать круг по двору. Всем, кроме Сени...

На следующий день Петя поехал на своем новом велосипеде в магазин. По дороге домой он так сильно разогнался, что не справился с управлением и врезался в бордюр тротуара. Удар был таким сильным, что Петя упал в лужу, очень сильно поцарапавшись об асфальт и разбив колено. Придя в себя после шока, Петя попытался встать, но от боли у него закружилась голова, и он обессилено лег на асфальт. В это же время мимо проходили мальчишки из Петинного двора, которым он вчера давал покататься на велосипеде. Они видели, как Петя упал с велосипеда и, подбежав к нему, окружили его.

– Ребята, как хорошо, что вы пришли! – обрадовался Петя при виде друзей.

– Петя, ты чего упал? Не научился кататься на велосипеде? – с усмешкой спросил Вовка.

– Да нет, он тормозить не научился! – подхватил Сергей, и все засмеялись.

Петя закрыл глаза и, стиснув зубы от боли и обиды, промолчал. Видя, что Петя не отвечает, мальчишки продолжили насмехаться над ним:

– Ты чего разлегся тут? – спросил Дима.

– Да он отдыхает после длительного перелета, – ответил за Петю Сергей.

– Ну, если отдыхает, то пусть поспит. Не будем тебе мешать! – съехидничал Вовка, и мальчишки с хохотом пошли дальше.

Вскоре Петя услышал знакомые голоса девочек из своего двора. Они возвращались домой из парка. Петя обрадовался, думая, что девочки подойдут к нему и помогут собрать покупки и дойти до дома. Но, увидев Петю, лежащего на дороге, всего в грязи, девочки сделали вид, что его не заметили, и прошли мимо.

От обиды и отчаяния Петя заплакал. Через некоторое время его внимание привлек шорох за спиной. Обернувшись, Петя увидел мальчика, подбиравшего его пакеты с продуктами. Когда он подошел поближе, Петя узнал в нем своего соседа Сению. Ничего не говоря, Сеня достал свой носовой платок и, перевязав Петину разбитое колено, помог ему встать на ноги. Затем он поднял велосипед, нагнул его продуктами и, поддерживая одной рукой Петю, а другой – велосипед, направился домой. За всю дорогу Петя не проронил ни слова. Он был удивлен тем, что именно Сеня помог ему в беде, тогда как друзья от него отвернулись. Возле дома Петя спросил его: «Почему ты мне помог?»

– Потому что тебе нужна была помощь, – ответил Сеня.

– Но ведь я не твой друг... И всегда очень плохо с тобой обращался, а ты все равно мне помог! – удивился Петя.

Сеня улыбнулся и произнес: «Я верю в Бога, Который сказал: "Любите ваших врагов, делайте добро тем, кто ненавидит вас, благословляйте тех, кто проклиная вас, и молитесь о тех, кто оскорбляет вас. Делайте другим то, что хотите, чтобы они сделали вам". Вот поэтому я помог тебе и буду помогать всем, кому нужна моя помощь».

«Спасибо тебе, Сеня! Ты настоящий друг! – сказал Петя и, потупив глаза, добавил: – Прости меня, пожалуйста, за то, что я так плохо к тебе относился».

С этого дня Петя и Сеня стали лучшими друзьями. Мы должны любить всех, кто нас окружает, и помогать тем, кому нужна помощь и поддержка.

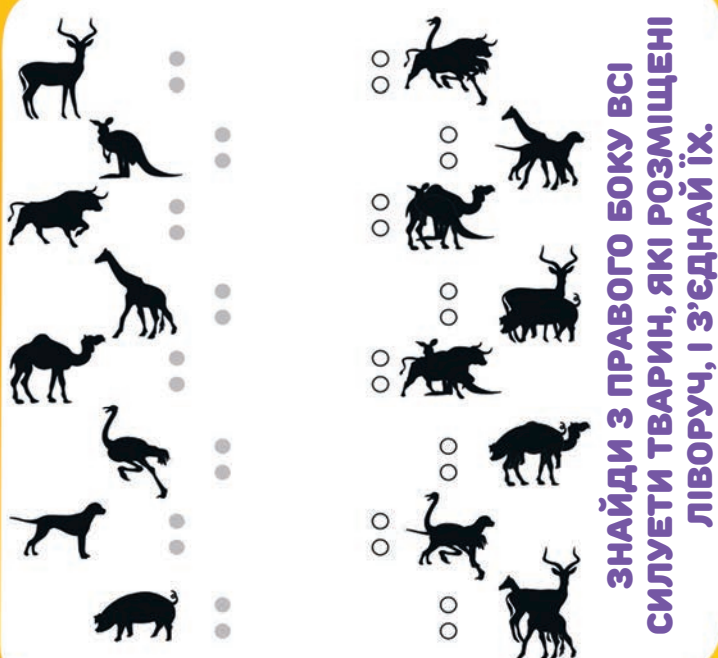
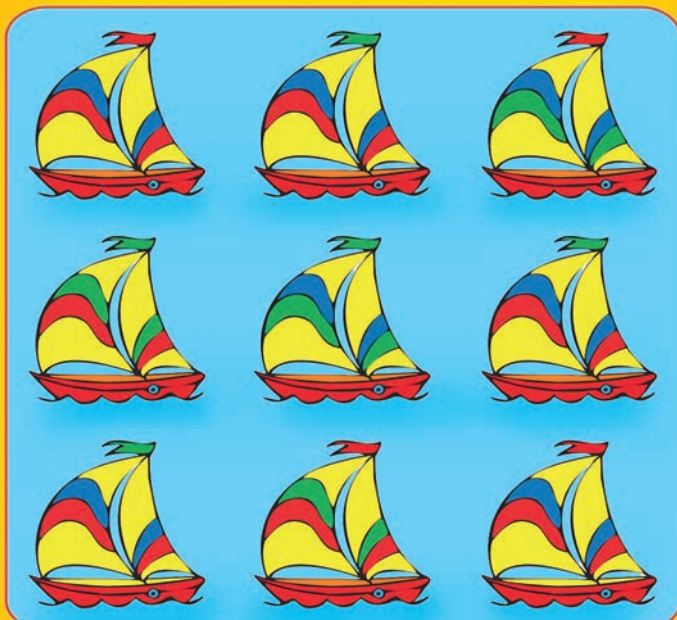
ЗНАЙДИ ЗМІЮ.

КАКИМ ФРУКТАМ НА РИСУНКЕ НЕ ХВАТАЄ ПАРИ?

Знайди 2 однакових кораблики.

ЗНАЙДИ З ПРАВОГО БОКУ ВСІ СИЛУЕТИ ТВАРИН, ЯКІ РОЗМІЩЕНІ ЛІВОРУЧ, І З'ЄДНАЙ ІХ.

Записала
Інна Сосняк

АПЕЛЬСИН

Мене звати Джей. Я звичайний сільський хлопчик з Індії. Той факт, що я розповідаю про те, що зі мною трапилося, – величезне диво.

Нещодавно до нашого села приїхали місіонери з Австралії. Я дізнався багато нового про Австралію на шкільних заняттях, але про місіонерів ніколи не чув. На великій перерві до нашого класу зайшла енергійна приємна жінка на ім'я Елайн і роздала всім запрошення на дитячу програму. Вона повідомила, що там розповідатимуть цікаві історії, будуть пісінкараоке, виготовлення поробок, сюрпризи та ігри. Хто ж перед такою пропозицією може встояти? Удома я показав запрошення мамі й висловив бажання піти туди.

– Синку, ми живемо далеко звідти, частина шляху пролягає через ліс. Я боюся тебе самого відпускати, бо це небезпечно. Повести тебе я не можу, адже маю виконати багато справ, – відповіла мама.

Утім, мені вдалося вмовити маму, і вона мене відпустила, попросивши бути обережним і після занять не баритися.

На програму прийшли майже всі діти з нашого села, навіть кілька із сусідніх сіл. Було весело: ми співали пісні з рухами, почули кілька біблійних історій, вчилися робити імбирні пряники, грали в ігри, відгадували загадки, а наприкінці пили чай. Перш ніж вирушити додому, ми стали в коло, узялися за руки й Елайн попросила Ісуса, щоб Його ангели супроводжували нас і оберігали в дорозі. Кожен отримав апельсин, щоб пригостити рідних. Я поклав його в кишеню штанів і швиденько побіг додому.

Наближаючись до хати, я побачив біля стежки дуже гарну палку й вирішив її підняти. Щойно я торкнувся її, як палка раптом вигнулася, а її проти-

лежний кінець роздужся, з'явилися два блискучих ока й роздвоєний язик. Я завмер від страху. Змія кинулася на мене і вкусила за ногу.

– Кобра, мене вкусила кобра! – заверещав я й щодуху побіг додому. Я був у розпачі, адже укуси кобри завжди смертельні.

Почувши мій крик, з хати вибігла мама. Швидко знявши з мене штани, вона намагалася знайти місце укусу.

– Де болить? Куди вона вкусила? Покажи ранку! – схвильовано оглядала мене мама з усіх боків.

Слідів від зубів ніде не було видно.

– Напевно, вона лише хотіла тебе вкусити, – з полегшенням видихнула мама.

Проте я не помилявся. Я чітко бачив, як змія запустила свої зуби мені в ногу. Мама взяла мої штани й ледь не зомліла: біля кишені були, наче цвяхом пробиті, дві дірочки від зубів кобри.

– Апельсин! Там був апельсин! Я ніс його для тебе... – прошепотів я.

Поруч з нами лежав апельсин, шкіра якого була глибоко прокушена.

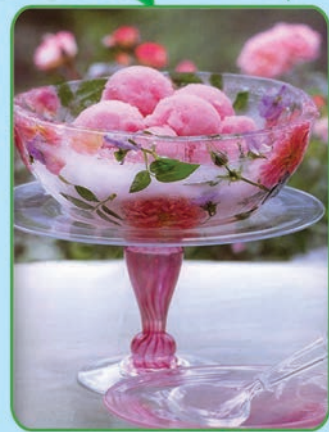
– Мамо, мене врятував Ісус! Елайн просила Його, щоб Він послав Своїх ангелів і вони оберігали нас у дорозі.

Мама чомусь заплакала. Вона міцно-міцно обняла мене і промовила:

– Дякую, Ісусе, що врятував мого хлопчика. Відтоді ми ходимо до місіонерів разом.

ВАЗА ДЛЯ ФРУКТІВ З ЛЬОДУ

Тобі знадобляться:

- 2 посудини (велика й менша);
- листя рослин, квіти, плоди – декорації;
- кип'ячена фільтрована вода.

1 Візьми велику посудину й розклади в ній декорації. Зверни увагу, що коли ти наллєш воду, рослини та квіти спливають. Тому вони мають бути такими, щоб внутрішня посудина їх потім щільно притиснула до стінки. На дно краще покласти кілька ягід, щоб між посудинами залишався просвіт, куди зможе затекти вода.

2 У велику посудину поклади внутрішню посудину й залий водою простір між ними по самісінький в'яз.

3 Залиш майбутню вазу в морозильній камері на ніч.

4 Зранку вийми спочатку внутрішню стінку, наливши в миску теплої води. Потім переверни вазу зовнішнім боком і кілька хвилин потримай її під струменем теплої води – так лід швидше розтане. Готово!

Споконого літнього дня дуже приємно відсвіжить фрукти ось така ваза з льоду. Зробити її дуже просто.

The map shows a hand-drawn representation of Egypt with the following features:

- Legend (Top Right):**
  - Nile (represented by a wavy line)
  - Pyramids (represented by a triangle with horizontal lines)
  - Sphinx (represented by a small figure with a headdress)
  - Other (represented by a small circle)
- Map Features:**
  - Nile River:** A wavy line running vertically on the left side of the map.
  - Pyramids:** A large triangle with horizontal lines, located in the upper right quadrant.
  - Sphinx:** A small figure with a headdress, located near the bottom left of the map.
  - Other:** A small circle, located near the bottom right of the map.
- Numbered Points (1-116):**
  - Points 1-116 are scattered across the map, representing various locations.
  - Points 1-10 are located in the top left corner.
  - Points 11-20 are located in the top right corner.
  - Points 21-30 are located in the middle left.
  - Points 31-40 are located in the middle right.
  - Points 41-50 are located in the bottom left.
  - Points 51-60 are located in the bottom right.
  - Points 61-70 are located in the center.
  - Points 71-80 are located in the upper right.
  - Points 81-90 are located in the lower right.
  - Points 91-100 are located in the bottom center.
  - Points 101-110 are located in the bottom left.
  - Points 111-116 are located in the top right.

Древний Египет - одна из ранних цивилизаций мира. Египтяне поселились в плодородной дельте реки Нил. Долины реки были богаты различными породами камня и глины, медной руды, золота. Смышленные египтяне быстро освоились и начали производить из этого посуду, придумали папирус из тростника.

A black and white line drawing of a man and a woman in Egyptian style sitting on stools and talking, with a cat between them and a picture of palm trees on the wall. The man on the left wears a striped nemes and a kilt, gesturing with his hands. The woman on the right wears a long dress and a broad collar, also gesturing. A black cat sits between them. On the wall behind them is a framed picture of three palm trees. The entire scene is framed by a decorative border at the top and bottom.

Кошек в Древнем Египте считали священными животными. Египтяне ценили их прежде всего за охрану амбаров от мелких грызунов, где хранилась пшеница. Еще большего уважения среди местного населения кошки добились благодаря охоте на крыс, которые были переносчиками смертельной чумы, а убивая змей, кошки делали близлежащие территории более безопасными для проживания людей.

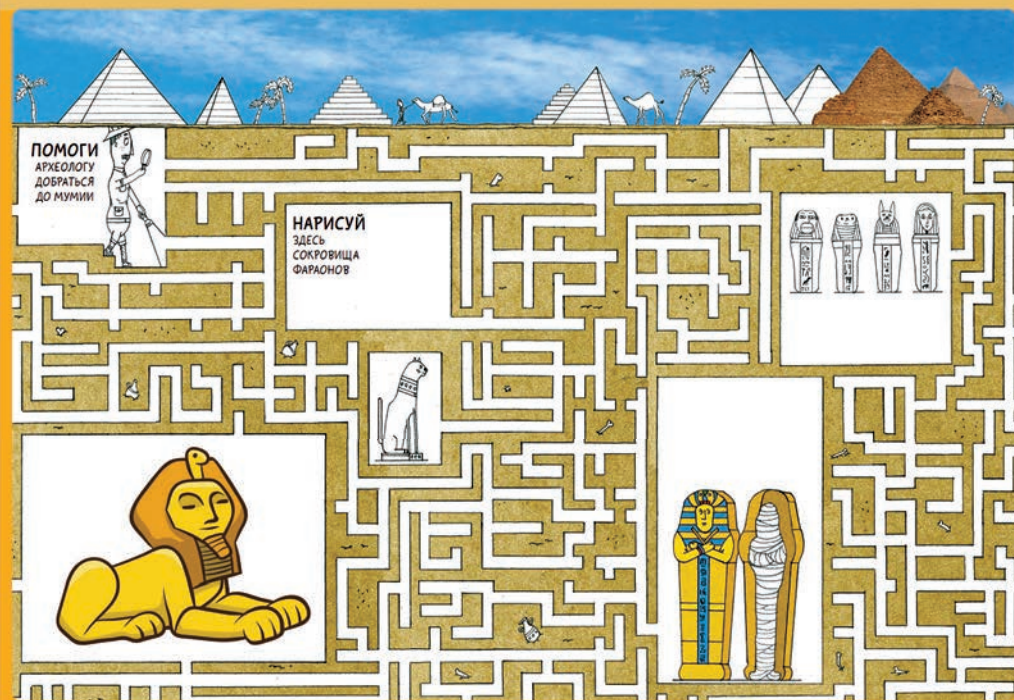
Древние египтяне хорошо освоили систему орошения. Между участками они делали оросительные каналы, чтобы подавать воду на поля, находившиеся далеко от реки. Они изобрели механическое приспособление, называемое «шадуф», чтобы подавать воду из реки к ближайшим полям. Крестьяне выращивали пшеницу и ячмень, фрукты и овощи, а также лен, из которого делали полотно.

П	О	Р	О	Г	И	Г	О	С	У	Д
И	Л	В	Е	О	К	О	Р	О	Н	А
Ш	С	Д	Л	А	О	Р	О	Ш	А	Р
А	Ф	Е	Ь	З	Л	О	Т	Е	Ш	С
Д	И	Л	М	И	Г	С	О	Н	А	Т
У	Н	Ь	О	С	Р	О	Б	И	Д	В
Ф	К	Т	Ж	А	Ц	И	Н	Е	У	О
*	С	А	А	Н	А	Д	Е	Л	Ф	Ф
Б	Л	А	Г	О	В	О	Н	И	Я	А
С	К	У	Л	Ь	П	Т	О	Р	Н	Р
Р	Е	Л	Ь	Е	Ф	Н	И	Л	О	А

Древние египтяне строили огромные пирамиды - усыпальницы фараонов. Мастерство строителей было столь высоко, что между некоторыми камнями и сегодня невозможно просунуть даже тонкий нож. Египтяне сохраняли тела умерших, мумифицируя их. Эта процедура была доступна только фараонам и богатейшей знати. Мумии фараонов сопровождали ценные вещи. Чтобы защитить их от расхитителей гробниц, место погребения окружали сложным лабиринтом.

**РАСШИФРУЙ
АРАБСКУЮ
ПОСЛОВИЦУ,
ИСПОЛЬЗУЯ
ТАБЛИЦУ
ИЕРОГЛИФОВ.**

Египтяне первыми начали изучать математику, медицину, астрономию, создали первую в мире энциклопедию, изобрели иероглифическое письмо. Школу посещали только дети фараонов и сыновья из знатных родов. Девочки оставались дома с матерями, учившими их домашнему хозяйству. Крестьянских детей тоже учили дома, им с раннего возраста предстояло работать в поле и пасти домашних животных.

Джеймс и Присцилла Такер

ЛЮБОВЬ ДЕЛЬФИНОВ

Насколько сообразительны дельфины? Многие зоологи считают, что эти животные – самые умные создания на земле. Дельфины умеют придумывать игры, понимать и выполнять команды, и даже... выражать эмоции. Ученые наблюдали за молодым дельфином по имени Алге, который дразнил рыб кусочком кальмара, углывая от них в последнюю минуту. Затем зоологи бросили в воду несколько птичьих перьев. Дельфин схватил одно перо и начал с ним играть. Он отпускал его возле работающего двигателя гидросамолета и наблюдал, как перо уносило потоком воды, а рядом самка дельфина усовершенствовала эту игру, отпуская перо подальше от двигателя, что давало ей время отплыть и встретить плывущее по направлению перо.

Два других дельфина выманивали мурену из

расщелины в подводной скале. Вдруг один из них уплыл и вернулся назад с мертвой рыбой. Тыкая острой рыбьей костью в мурену, он заставил ее покинуть расщелину. Затем дельфины схватили рыбу и, отпустив ее, начали играть с ней.

Говорят, что дельфины могут выражать радость, страх, печаль. В одном из экспериментов двух дельфинов, самцов, которые были друзьями, разлучили на три недели. Оказавшись снова вместе, они не расставались несколько дней. Друзья плавали бок о бок, ни на кого не обращая внимания. В другом случае дельфин отказывался от еды, когда его партнерша умерла. Он плавал вокруг нее, все время свистел и в конце концов умер от горя.

Бог наделил способностью любить даже животных, обитающих на суше и в море.

РИБИ-ЧИСТИЛЬНИКИ

Джефф Чепмен

Усі ми добре знаємо, що зуби треба чистити постійно, щоб позбутися залишків їжі, через які зуби можуть зіпсуватися. Однак є на світі багато великих риб з дуже гострими зубами. Вони плавають у морях та океанах у пошуках маленької риби на сніданок. Залишки їжі накопичуються на їхніх зубах і непокоїть їх. Утім, у риб немає зубних щіток. Як же вони чистять зуби?

Деякі різновиди риб вирушають на прилеглі «пункти очищення». Вони добре знають, де такі місця: поряд з ними плавають креветки та бички. Великі риби там просто стають у чергу для очищення зубів.

Щойно риби-хижаки ганялися за маленькою рибкою для того, щоб з'їсти її, а тепер уже відкривають свої пащі, впускаючи туди креветок і риб-чистильників. Вони перебувають там доти, доки всі паразити та залишки їжі не будуть видалені із зубів і язика. Коли процедура очи-

щення завершується, велика риба відкриває рот і чистильники спокійно випливають.

Серед рифів живе рифовий окунь, або луциан. Він може змінювати забарвлення. Коли його зовсім замучують паразити, він припливає на місце очищення та змінює колір на багряний. Риби-чистильники бачать, що йому зовсім не хочеться їсти, і плывуть на допомогу окуню.

Звідки ці маленькі рибки знають, що їх не з'їдять одразу після того, як вони почистять зуби хижаку? Як мудро наш Творець продумав життя підводних мешканців, навчивши їх дотримуватися правил гігієни!

Юрій Москаленко

КАК ПОЯВИЛСЯ АКВАРИУМ

6 апреля 1810 года в Англии появился на свет человек, чьим изобретением сегодня пользуются миллионы людей. Речь идет о Филиппе Генри Госссе, подарившем человечеству такую необходимую вещь, как аквариум.

У Филиппа Генри была прекрасная на то время профессия – купец. Но юноша не хотел в нее всецело погружаться, его завораживали красоты живой природы, в частности, обитатели водоемов. Интересно, что первым увлечением мальчика были бабочки и различные жуки.

Но в 17-летнем возрасте он отправился в Ньюфаундленд и был очарован рыбками. Чуть позже Филипп узнал, что китайцы уже давно вывели золотую рыбку. Китайские императоры содержали обитателей водоемов в фарфоровых вазах, украшенных цветками лотоса. А крестьяне плели для своих питомцев корзинки из рисовой соломы, такие плотные, что вода не выливалась. Но, к сожалению, и в первом, и во втором случаях стенки сосудов были непрозрачны, и рыбками

можно было любоваться только сверху.

Натуралист Госссе еще больше укрепился в своем желании разводить рыбок, когда ознакомился с первой литературой по аквариумистике. Впрочем, существовала одна загвоздка – рыбки не могли жить в первых аквариумах достаточно долго – воду приходилось менять через несколько часов. И подобный стресс не мог не отразиться на обитателях искусственных водоемов: во-первых, сокращались сроки жизни этих уникальных существ, а во-вторых, рыбки не хотели давать потомство.

К 1850 году Филипп Генри, поработав в Ньюфаундленде, Канаде, Алабаме и Ямайке, принял твердое решение – посвятить остаток жизни преимущественно изучению жизни морских обитателей. Он изобрел специальный прозрачный сосуд довольно большого объема, который и назвал «аквариум».

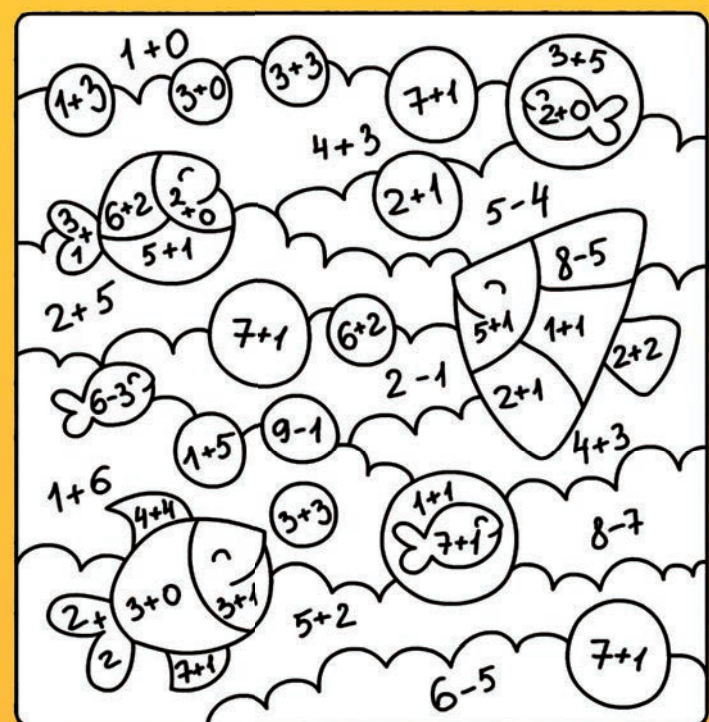
ОБВЕДИ
ДЕЛЬФИНА,
НЕ ВЫХОДЯ ЗА
КОНТУР.

ЗНАЙДИ 10 ВІДМІННОСТЕЙ.

ПОДОЛАЙ
ЛАБИРИНТ.

РОЗВ'ЯЖИ ПРИКЛАДИ Й
РОЗФАРБУЙ МАЛЮНОК.

Анна Рибалка

На пологому березі острова жила маленька піщинка. Вона непорушно лежала поруч з іншими піщинками, мріючи помандрувати морем, вирушити туди, де плавають білі кораблі.

Одного разу море розхвилювалося. Піщинки злякалися – їм здалося, що хвилі от-от затягнуть їх у морську глибочину. Лише одна-єдина піщинка не боялася. Вона сміливо звернулася до хвилі:

– Скажи мені, хвиле, чи правда, що ти мандруєш по всьому морю й буваєш навіть там, куди плывуть великі білі кораблі?

– Звісно, правда! – обізвалася хвиля. – Я бачила здалеку великі міста, будинки, людей!

– Як чудово! – захоплено вигукнула піщинка. – Як би мені хотілося побачити все це!

– Я можу взяти тебе із собою, – запропонувала хвиля.

Інші піщинки почали відмовляти родичку від ризикованої подорожі. Проте піщинці дуже хотілося побачити далекі землі. Пірнувши у воду, вона побачила величезну медузу.

– Доброго дня! – чемно привіталася піщинка. – Не підкажете, чи далеко плити до міста?

Проте медуза, гордовито відвернувшись, попливла далі. Раптом з'явилася зграйка барвистих рибок.

– Куди це ти мандруєш? – запитали вони.

– Туди, де є міста людей, – пояснила піщинка. – Однак я не знаю дороги.

– Ми знаємо! – закричали рибки. – Можемо й тебе взяти з собою. Лише не відставай!

І рибки ринули вперед. Проте хіба піщинка могла встигнути за прудкими рибками? Довелося їй плисти самій. Незабаром піщинка заморилася й вирішила відпочити на камінці, що лежав на дні моря.

– Куди це ти зібралася? – пролунав голос неподалік.

– Ой, хто це? – злякалася піщинка.

Під каменем сховався невеликий краб.

– Куди ти прямуєш?

– До великого міста на березі, – пояснила піщинка.

– Ото ще вигадала! – вигукнув краб. – Нічого доброго там нема! Мій батько завжди повторював: «Синку, тримайся подалі від людей! Від них морським створінням добра ще не було!» А ти така дрібненька! Краще залишайся на дні.

– Ні, – заперечила піщинка. – Мені вже час у дорогу.

Вона попрямувала вперед і побачила велику мушлю з розкритими стулками. Щойно піщинка наблизилася до неї, щоб зазирнути всередину, як стулки мушлі з ляскотом замкнулися. І маленька мандрівниця залишилася замкненою всередині.

– Ох, ці шукачі пригод! – озвався краб, який бачив це здалеку. Проте допомогти він був не в змозі.

Відтоді минуло кілька років. Жителі моря забули про крихітну мандрівницю. Лише краб іноді згадував про її сумну долю. Проте якось на морське дно спустився водолаз. Він підняв з піску кілька мушель і випірнув на поверхню води. Забрав і мушлю, у якій досі сиділа замкнена піщинка.

– Прощай! – жалісно гукнув краб їй услід.

Підпливши човном до берега, люди відкрили мушлі. Нарешті піщинка змогла визирнути зі своєї в'язниці.

«Нарешті я знову бачу сонце!» – подумала вона. Сонце торкнулося піщинки променями... і трапилося диво: осяяна яскравим світлом, вона заблищала, наче зірка! Тепер це була не піщинка, а перлина.

«Яка чудова знахідка!» – вигукнули люди. Таку велику й гарну перлину вони бачили вперше.

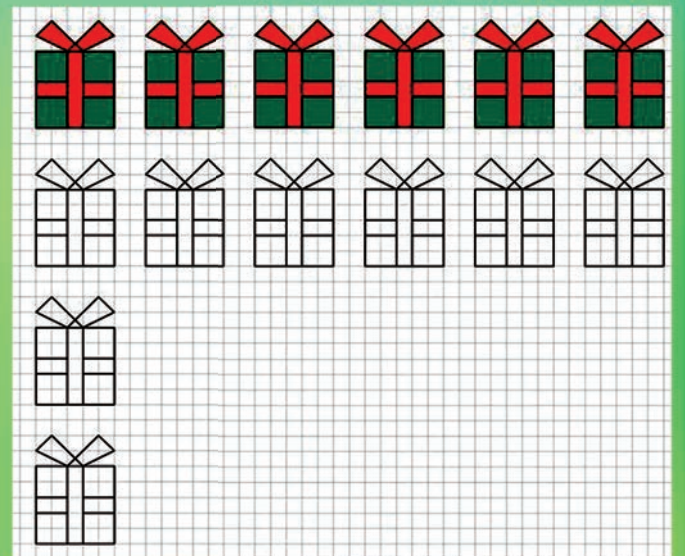
Пізніше піщинку, що стала перлиною, відвезли човном на великий корабель. На неї чекала захоплива подорож у далекі краї. Мрія піщинки здійснилася, адже вона не злякалася перешкод і виявила відвагу та сміливість. А про що, друзі, мрієте ви?

КРОССВОРД «В МОРСКОЙ ПУЧИНЕ»

1. Головоногое существо, выпускает чернила в опасных ситуациях, имеет щупальца.
2. Похожа на зонт, может ужалить.
3. Хищная рыба, которую боятся люди.
4. Самое большое животное в мире.
5. Подводные растения.
6. Пятиконечное морское существо, живущее на самом дне.
7. Причудливые разноцветные «кусты», которые живут в морской пучине.
8. Он дружит с людьми.
9. Морской ... – существо с закрученным хвостом.
10. Электрический ... – бьет током.

ПОВТОРИ РИСУНОК ПО КЛЕТОЧКАМ.

ЗНАЙДИ РИБКУ НА ДНІ ОКЕАНУ.

Знайди правильну відповідь.

$$\begin{aligned}
 & \text{Тurtle} + \text{Тurtle} + \text{Тurtle} = 30 \\
 & \text{Тurtle} + \text{Crab} + \text{Crab} = 20 \\
 & \text{Octopus} + \text{Crab} = 25 \\
 & \text{Тurtle} + \text{Crab} \times \text{Octopus} = ?
 \end{aligned}$$

ЗАКУСКА

«ЧЕРНАЯ ЖЕМЧУЖИНА»

Тебе понадобятся:

- 1 соевый майонез
- 2 сыр «Сулугуни» – 300 г
- 3 вареные яйца – 4 шт.
- 4 пустые профитролы (продаются в магазине)
- 5 чеснок – 4 зуб.
- 6 зелень
- 7 оливки (по количеству профитролей)

Приготовление:

1. Яйца натри на терке, выдави в них чеснок и натри сыр. Заправь салат соевым майонезом и перемешай.

2. Надрежь каждую профитроль так, чтобы получилась шкатулка, и чайной ложкой начини ее салатом. Сверху на начинку кладем оливку.

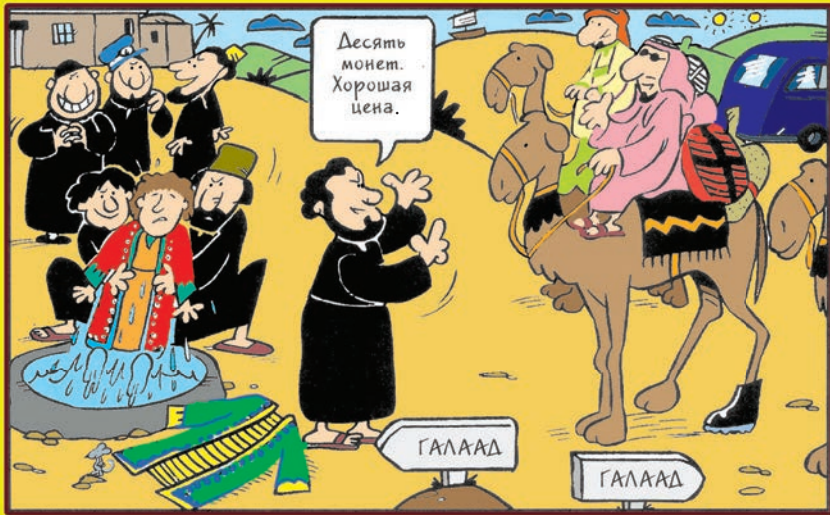
3. Красиво уложи все на блюдо и укрась зеленью. Приятного аппетита!

НАЙДИ 10 НАМЕРЕННЫХ ОШИБОК ХУДОЖНИКА.

Рассказ об этом ты можешь прочитать в Библии (Бытие 37:12-36).

ЗНАЙДИ 9 ВІДМІННОСТЕЙ.

НАЙДИ ДОРОГУ, ЧТОБЫ ПУТНИКИ ДОБРАЛИСЬ ДО ПИРАМИД, НЕ ПЕРЕЛЕЗАЯ ЧЕРЕЗ ПАЛЬМЫ.

ЗНАЙДИ ВІДПОВІДНУ ТІНЬ.

ИОСИФ

У Иакова было много сыновей. Но один из них, Иосиф, был его любимым сыном. После того как Иаков подарил Иосифу красивую разноцветную одежду, братья из зависти еще больше возненавидели Иосифа.

Однажды Иосиф рассказал братьям свой сон: «Мы все были на поле и вязали снопы. И вот, мой сноп встал прямо посреди поля, а ваши снопы поклонились ему». В гневе закричали ему братья: «Неужели это значит, что мы всегда должны слушаться тебя?»

Затем Иосиф видел другой сон. На этот раз он рассказал его не только братьям, но и отцу: «Вот я видел сон: солнце, луна и одиннадцать звезд поклоняются мне». Отцу этот сон не понравился: «Неужели я, и твоя мать, и твои братья придем поклониться тебе?». Но сон этот он не забыл.

Однажды отец отправил Иосифа к братьям, которые пасли скот вдали от дома, узнать, здоровы ли они. Братья еще издали увидели Иосифа и решили убить его. «А отцу скажем, что Иосифа растерзали дикие звери». Один из братьев, Рувим, был против. Он предложил бросить Иосифа в колодец, надеясь тайно вернуться и вытащить его. Братья, ни о чем не догадываясь, согласились. Они схватили Иосифа, сорвали с него одежду и бросили в глубокий колодец. Рувим ушел пасти овец. В это время Иуда, другой брат, увидел караван торговцев, направлявшийся в Египет: «Почему бы нам не продать Иосифа в рабство? Мы избавимся бы от него, да еще получили бы за это деньги!» Братья быстро вытащили Иосифа из колодца и продали его купцам за 20 сребренников. Испачкав одежду Иосифа кровью заколотого козленка, они принесли ее отцу. Иаков был потрясен горем.

Купцы же продали Иосифа Потифару – начальнику тело-

хранителей во дворце фараона. Иосиф следил за домом Потифара. Жена Потифара была злой женщиной. Она хотела, чтобы Иосиф выполнял все ее прихоти. Но Иосиф отказался: «Мой господин мне доверяет, и я не могу обмануть его». Женщина рассердилась и решила отомстить Иосифу, оклеветав его перед мужем. Потифар разгневался и бросил Иосифа в тюрьму, даже не выслушав его. Там были двое слуг фараона – виночерпий и пекарь. Они рассказали Иосифу свои сны, и с Божьей помощью он правильно их истолковал. Предсказанное Иосифом сбылось.

Слух об этом дошел до фараона. Он тоже видел сон, значение которого никто не мог объяснить. И тогда фараон позвал Иосифа. Выслушав сон, юноша объяснил ему: «Семь лет в Египте будет много пищи, а потом настанут семь лет голода. Выбери мудрого человека, который мог бы сделать запасы, чтобы народ не голодал». Фараон воскликнул: «Я выбираю тебя! Ты будешь вместе со мной править Египтом!»

Как Иосиф узнал значение снов фараона? В этом ему помог Бог. По совету Иосифа за семь урожайных лет египтяне запасли в амбарах много зерна. Вскоре отовсюду стали приходить люди, чтобы купить еды. Иаков услышал о том, что в Египте есть пища, и послал туда десять своих сыновей.

Увидев своих братьев, Иосиф сразу же их узнал. Но братья не поняли, что перед ними Иосиф. Они поклонились ему – точно так, как когда-то он видел

во сне. Иосиф решил узнать, осталась ли в их сердце злоба, и сказал им: «Вы шпионы и пришли навредить нашей стране». Они ответили: «Нет, мы двенадцать братьев из Ханаана. Один брат умер, а младший остался с отцом». На это Иосиф сказал: «Приведите ко мне своего младшего брата, и тогда я вам поверю». Поэтому братья вернулись домой к отцу.

Когда в семье Иакова снова закончилась еда, он послал сыновей обратно в Египет. На этот раз они взяли с собой младшего брата Вениамина. Иосиф решил их проверить. Он спрятал свою серебряную чашу в мешке с зерном, который принадлежал Вениамину, а затем обвинил братьев в воровстве. Когда слуги Иосифа нашли чашу в мешке Вениамина, братья испугались и стали умолять Иосифа не наказывать Вениамина, а наказывать их вместо него.

Тогда Иосиф понял, что братья изменились. Он больше не мог скрывать своих чувств, поэтому заплакал и сказал: «Я ваш брат Иосиф. Скажите, жив ли мой отец?» Братья очень удивились. Тогда он сказал им: «Не переживайте из-за того, что вы сделали со мной.

Это Бог послал меня сюда, чтобы спасти вам жизнь. А теперь поторопитесь и приведите сюда моего отца». С этой хорошей новостью братья вернулись домой и забрали отца в Египет. Теперь, после стольких лет разлуки, Иосиф и его отец снова встретились.

МРІЯ, ЩО ЗДІЙСНИЛАСЯ

міг подарувати йому кишеньковий ніж. І він щиро просив Бога здійснити це бажання. Тієї ночі хлопчик побачив уві сні кавун, який лежав у заростях кукурудзи. Хтось почав його їсти, але кинув тут. Із зеленого боку кавуна стирчав кишеньковий ніж.

Хлопчик прокинувся вдосвіта й вирішив відвідати те місце, де уві сні лежав кавун. Він заліз у зарості кукурудзи і, на превеликий подив, виявив там кавун і ніжик. Диво? Ні, хлопчик вважав цілком природним те, що його Небесний Отець відповів на його прохання. Адже для нього розмовляти з Богом і просити в Нього мудрості було звичною справою.

Хлопчика звали Джордж Вашингтон Карвер, він виріс і став видатним ученим, чії наукові праці змінили світ. Однак Джордж ставився до своїх досягнень точнісінько так само, як і в далекому дитинстві, коли просив Бога подарувати йому ніжик: зі смиренням і вдячністю. Історія з ніжиком допомогла йому переконатися, що Господь відповідає на молитви, саме тоді він навчився розмовляти з Богом.

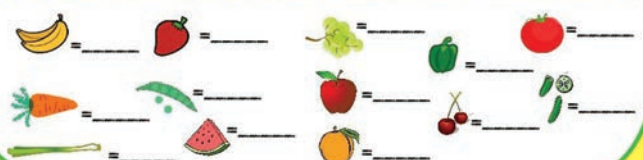
Маленький хлопчик, якому скоро мало виповниться шість років, лежав у своєму ліжку і мріяв про кишеньковий ніжик. Він хотів навчитися різьби по дереву. Хлопчик мріяв, як виріже пару дерев'яних милиць для знайомого хлопчика-каліки, щоб той міг гратися з іншими дітьми.

Це були важкі часи для віддалених південних районів країни. Лежачи у своєму ліжку в маленькій хатинці, оточеній лісами, хлопчик розумів, що його бажання нездійсненне. Однак, розмірковуючи про це, він згадав про Небесного Отця, Котрий

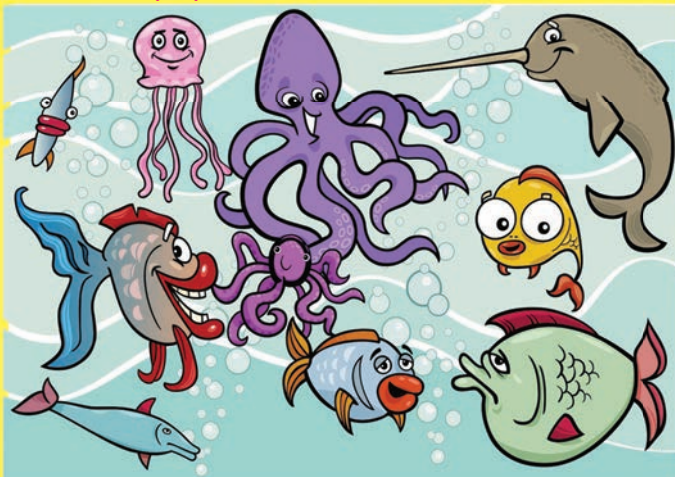

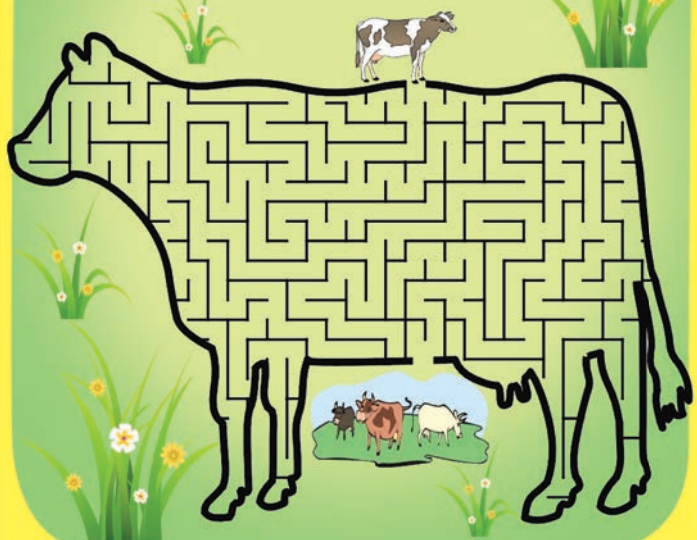
ПОЛІЧИ.

НАЙДИ 10 ОТЛИЧИЙ.

ДОПОМОЖИ ГОРГОНЦІ ЗНАЙТИ СВОЇХ РОДИЧОК, ПОДОЛАЙ ЛАБІРИНТ.

ДВЕ ГЛЫБЫ

В каменоломне лежали рядом две мраморных глыбы.

– Слышала новость? – радостно сказала своей соседке меньшая глыба. – Скоро одну из нас заберут в мастерскую скульптора.

– Зачем? – недовольным тоном спросила большая глыба.

– Затем, чтобы сделать статую, – объяснила она и, вздохнув, добавила: – Наверное, выберут тебя: ты и красивее, и крупнее меня.

– Нет, нет, ни за что! – возмущенно закричала большая глыба. – Не хочу, чтобы отделяли и тесали меня. Я и так хороша. Каждый, кто видит меня, восхищается: «Какой мрамор!»

– Но тогда ты станешь еще прекраснее и тобой будут восхищаться еще больше, – возразила глыба и, слегка замявшись, смущенно призналась: – Я даже завидую тебе.

– Чему? – насмешливо протянула ее подруга.

– Тому, что тебе придадут чудесную форму.

– Меня вполне устраивает моя! – надменно заявила большая глыба. – И мне становится противно от мысли, что меня могут отделять!

– А я наоборот была бы счастлива, – мечтательно произнесла меньшая.

– Пусть тогда тебя и забирают, – сердито буркнула большая глыба.

– О, это было бы замечательно! – воскликнула меньшая глыба, но, подумав, огорченно заметила: – Наверное, все же предпочтут тебя.

– Не хочу! Не хочу! – задрожав от гнева, загудела большая глыба. – Не позволю, чтобы трогали меня! Не позволю тесать меня! – вне себя от злости повторяла она, продолжая сотрясаться. И вдруг, треснув, раскололась пополам. Меньшая, увидев, что произошло, застыла в ужасе, не в силах ни пошевелиться, ни закричать. Так и замерла, онемев навсегда.

На следующий день явились каменотесы и не могли понять, что случилось с большой глыбой. Они очень огорчились, но им ничего не оставалось, как забрать меньшую глыбу.

Прошло больше года. Долго трудился над камнем скульптор. И, наконец, была готова удивительно красивая статуя. Ее поставили в новом, только что построенном музее. Каждый, кто входил в зал, восхищался прекрасной скульптурой:

– Какая красота! Какой мрамор!

Но никто не обращал внимания на плиты, по которым ходил. А они были сделаны из большой глыбы.

ПРИГОДА НА ЖУРАВЛИНОМУ ОСТРОВІ

П. Висікан

Улітку я допомагав дядькові Хомі пасти телят на Журавлиному острові. Щодня рано-вранці ми виганяли стадо із загону й лише ввечері поверталися до табору. Одного разу зі мною трапилася цікава пригода.

Сонце вже давно сховалося за верболозами, як ми зварили вечерю. Юшка з рибою була дуже смачна. Після вечері дядько Хома прибрав і ліг біля мене в курені на запашному сіні.

– Ну, Васильку, – озвався він, – спи, бо завтра доведеться самому пасти телят. Мені треба піти до лікарні. Повернуся післязавтра зранку.

– А чи правда, – питаю, – що на острові вовки водяться? Казали хлопці, що минулого року біля річки лошатко зникло.

– Ні, не бійся, – пробурмотів дядько. – Я вже третє літо пасу телят і жодного разу не бачив вовка.

Розбудив мене дядько Хома рано-вранці, звелівши негайно виганяти телят. Я зазирнув у курінь і побачив цілу купу яблук, які дядько висипав з мішка. Узявши кілька, я випустив телят, а сам побрів за чередою. Із собою я захопив дві вудки.

Опівдні я погнав телят до водопою, пообідав і сів біля вудок. Просидівши до вечора й нічого не впіймавши, я загнав телят у загін. І тільки тепер помітив, що серед них немає білохвостої телички Горгонки. «Що ж мені робити? – думаю. – Доведеться її шукати...»

Сонце швидко зайшло за обрій. Обережно ступаю-

чи між кущами ожини, я вийшов на вузьеньку стежку і звернув до болота. Зупинився і прислухався. Раптом в очереті закричав болотяний бугай і щось зашаруділо в кущах. Мені стало моторошно, і я так дремнув до табору, що ледь не впав. У загоні я знову перелічив телят, але Горгонки серед них не було. Я підійшов до куреня з наміром лягти спати, аж раптом на мене з п'яних блимнули чийсь зелені очі.

– Це ви, дядьку? – запитав я здивовано й відразу ж відсахнувся, почувши, як щось важко дихнуло й заворушилося.

«Вовк!» – промайнуло в голові. Повільно задкуючи, я підійшов до високого дерева й піднявся по стовбуру вгору. Я знав, що вовки по деревах не лазять. Вибравши зручне місце, я міцно прив'язався довгим батіжком. Незабаром захотілося спати. Обійнявши руками товстий стовбур, я відразу ж заснув і спав так до ранку. Щойно сонце визирнуло з-за кручі, я прокинувся. «Цікаво, вовк досі лежить у курені?» – пошепки промовляю до себе.

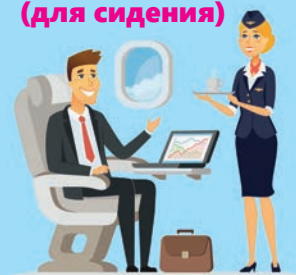
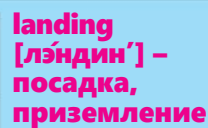
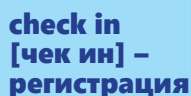
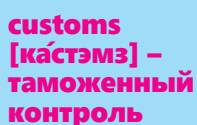
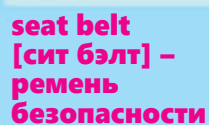
Відломивши товсту гілку, я кинув її на курінь. Усередині щось зашелестіло. Затамувавши подих, я насторожився. Яким було моє здивування, коли я побачив морду з коротенькими рижками! З куреня вийшла – хто б ви подумали? – білохвоста Горгонка!

Миттю скочив я з дерева, відвів її у загін і заліз у курінь. «З'їм хоч яблук, – думаю, – адже я не вечеряв». Та, на жаль, у курені не було жодного яблукця. За мене повечеряла білохвоста Горгонка.

AT THE AIRPORT В АЭРОПОРТУ

Read and learn new words.
Прочитай и выучи новые слова.

Complete the words and match them with pictures. Вставь пропущенные буквы и соедини слова с картинками.

airplane	customs
stewardess	check in
pilot	gate
passport	seat
luggage	seat belt
landing	life vest
takeoff	

Search the words. Words may be forwards, backwards, up, down or diagonal. Найдите необходимые слова. Они могут читаться в любом направлении.

WORD SEARCH

TERMINAL COEQUOT KNUST

CNOBANIEEACEGUOZTTPMD

RTYLIAAORGHECKINULIITOJ

SMLMYUDRAMDOLNPAILISRTRW

KFHEZIEGNDRANAIETDEPASAT

SECBRITYGASDCEHNENDMUTERPKNHNA

OMEPSSSEDRAWETSESSAPCKETOHUNENIBAC

TCLKEMTCGLGGXOOSTFLIGHAIRPLANENTOK

AILPPKATAKEOFFA

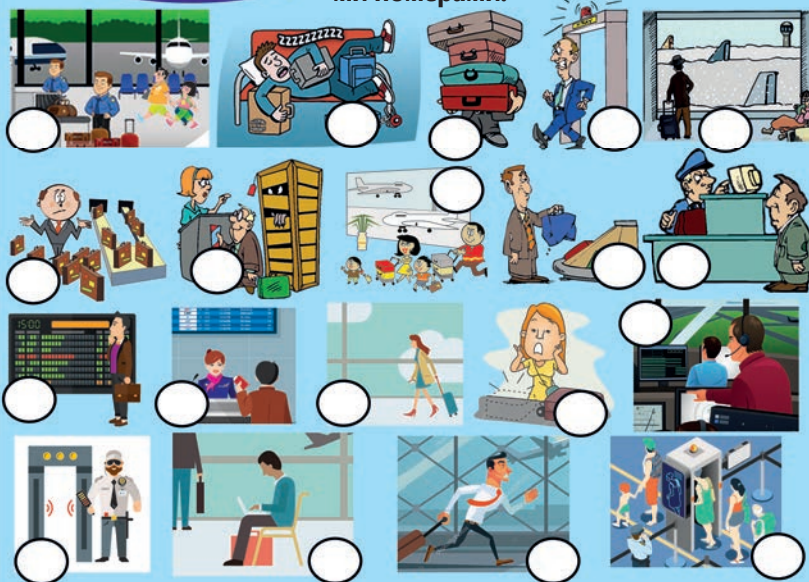
VFFRANDO

XFINEEYVYWINJ

BEVESTERA

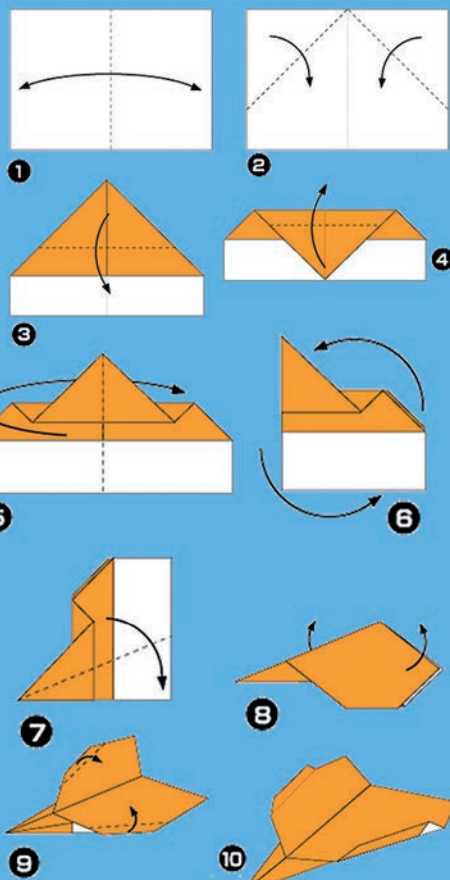
FLJGO

Who is talking? Find out and number the pictures. Выясни, кому принадлежит каждая реплика. Подпиши картинки соответствующими номерами.

1. Oh! My flight is delayed.
2. They're so alike. Which one is mine?
3. I just hate these long airport corridors.
4. Where's my briefcase?
5. Oops! It's been damaged!
6. What a strange spine!
7. Where can I get a trolley?
8. Oops! Too late!
9. Wake me up at six. Will you?
10. Let's check the e-mail.
11. May I see your boarding pass, Sir?
12. This is the last call. All passengers travelling to Thessaloniki should proceed to gate number 4.
13. I forgot to take the car keys off my pocket.
14. I'm sorry, Sir. Big animals are not allowed to leave the country.
15. Dad, why are there so many policemen at the airport?
16. The landing area is covered in snow. All flights must be cancelled.
17. Anything to declare, Sir?
18. Let's all stick together kids!
19. Are you sure you don't have anything in your pockets, Sir?

Реши кроссворд и сложи оригами.

ЮНИЙ ДОСЛІДНИК

ВЕСЕЛКА В ПЛЯШЦІ

Тобі знадобляться:

- 10 ст. л. цукру;
- вода;
- харчові барвники кількох кольорів;
- дві ложки (чайна і столова);
- шприц;
- 5 склянок.

Дослід

Спочатку необхідно засипати цукор у склянки за такою схемою: у першу склянку – 1 ст. л., у другу – 2 ст. л., у третю – 3 ст. л. і в четверту – 4 ст. л. У кожну зі склянок вливи по 3 ч. л. води й перемішай. Після цього додай у кожну склянку барвник свого кольору і знову перемішай. Наступний крок: за допомогою шприца або чайної ложки обережно візьми кольорову рідину з четвертої склянки й перелий її до п'ятої, що була порожньою. Аналогічно поступово додавай забарвлену воду з третьої, другої та першої склянок. Якщо діяти обережно, кольорові рідини не змішуватимуться, а, нашаровуючись одна на одну, допоможуть створити яскраву веселку.

ВЕЛИЧЕЗНІ МИЛЬНІ БУЛЬБАШКИ

Для розчину тобі знадобляться:

- 25 г гліцерину (1 пляшечка);
- 50 г засобу для миття посуду або шампуню;
- 2 ч. л. (без гірки) цукру;
- 150 г кип'яченої води.

Хід роботи:

Спочатку виготовимо знаряддя для надування великих бульбашок. Від мотузки відрізаємо 2 шматки завдовжки 55 см і 85 см. До кінців палок прив'яжемо просто коротку мотузку, а на довгу попередньо нанизуємо гайку. Отримуємо ось таку конструкцію.

Для знаряддя:

- 2 довгі палки;
- мотузка;
- гайка.

Після цього змішуємо всі складові для розчину й пускаємо бульбашки: занурюємо кінці палок з мотузкою у мильний розчин, дістаємо, розпрямляємо й помахом надуваємо бульбашку!

ИНТЕРЕСНЫЕ ФАКТЫ О МЫЛЬНЫХ ПУЗЫРЯХ

• Надували мыльные пузыри еще в древности. Археологи обнаружили необычные раскопки. На фресках были изображены дети, увлеченные именно этим занятием.

• Мыльные пузыри существуют недолго – всего несколько секунд. Так все считали, пока один ученый из Великобритании не убедил в обратном. При проведении эксперимента удалось выяснить, что пузырь может «прожить» более 30 дней. Но при этом его нужно поместить в специальный герметичный сосуд, где пузырь будет защищен от внешних воздействий. А вот у преподавателя физики из Америки мыльный пузырь «прожил» 340 дней. При этом пузырь был помещен в стеклянную емкость.

• Из одной мыльной капельки, которая имеет размер в 1 мм³, можно выдуть пузырь диаметром в 20 см. А одного миллилитра хватит на пузырь размером в 6 метров.

• В 1996 году житель Новой Зеландии выдул пузырь длиной 32 метра и попал в Книгу рекордов. Но этот рекорд был побит англичанином в 2007 году. В его мыльном пузыре поместилось 50 человек!

• Японцы не одно столетие выдувают пузыри из мыльной воды. В этой стране с 1677 года продавали специальные наборы.

• Каждый год родители всего мира покупают более 200 миллионов пузырьков с мыльной жидкостью.

• Мыльные пузыри очень интересно за-

мерзают. Если их надуть при температуре -15° С, то при соприкосновении с поверхностью они мгновенно замерзнут. Воздух при этом будет постепенно попадать внутрь, и в итоге от воздействия собственного веса пузыри разрушатся.

• При температуре -25° С мыльный пузырь замерзнет в воздухе и, коснувшись поверхности, разобьется, как хрустальный бокал. Если внутри пузыря воздух будет теплым, то он замерзнет в идеальной форме сферы. А по мере охлаждения воздуха его стенки будут разрушаться.

• Для того, чтобы пузырь не лопался быстро, воздух должен быть влажным. При сухом воздухе пузыри будут очень быстро лопаться. Лучше всего выдувать мыльные пузыри, когда на улице не жарко, влажно и безветренно, – утром или вечером. А еще лучше, если при этом ты будешь находиться возле водоема.

• Если рядом ездят машины и мопеды, то пузыри будут быстро лопаться. Они также «боятся» сквозняков и работающих кондиционеров.

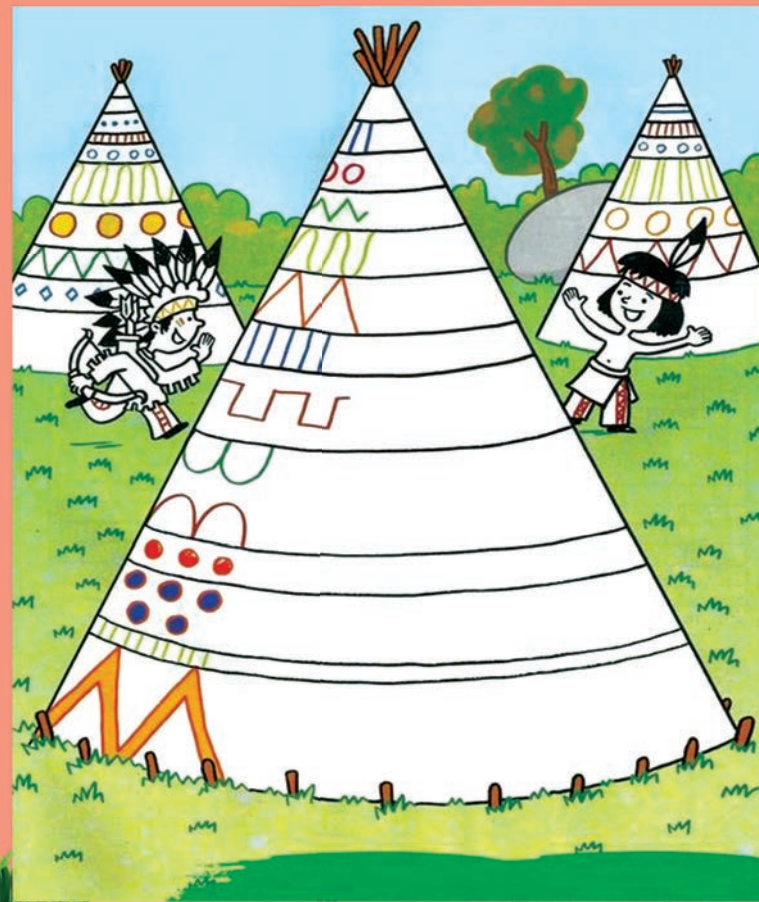
ОБВЕДИ ПО ТОЧКАМ.

УЧИМСЯ РИСОВАТЬ ТУКАНА.

ВІДТВОРИ ВІЗЕРУНОК ЗА ЗРАЗКОМ.

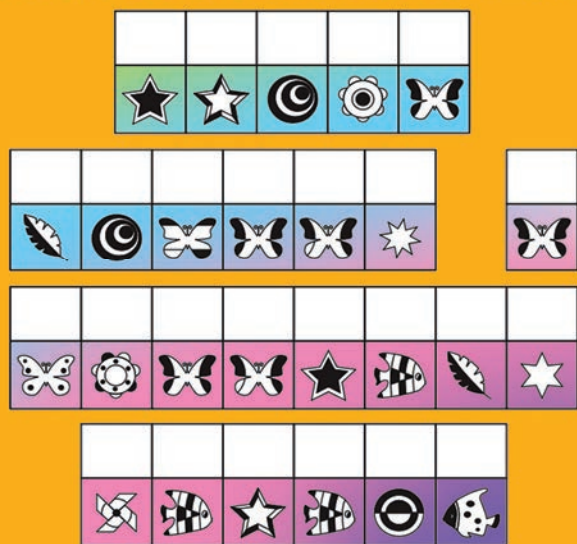

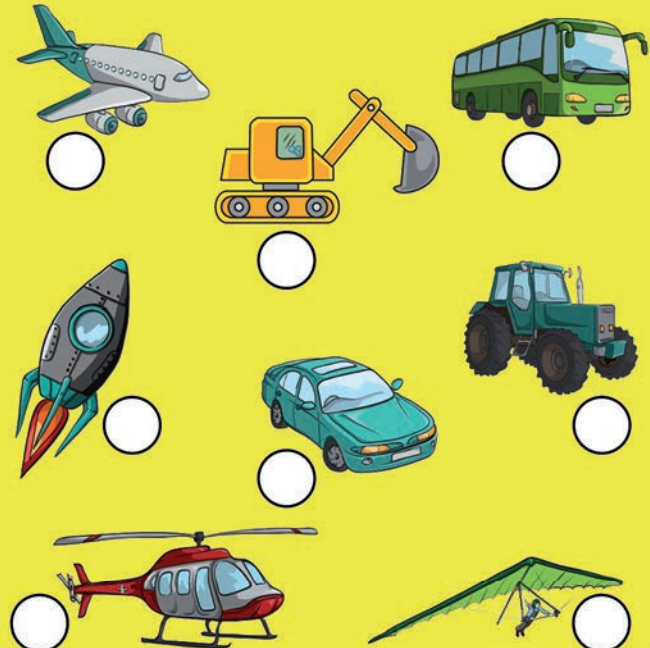
НАЙДИ И ВЫЧЕРКНИ ВСЕ СЛОВА. ОНИ МОГУТ ИЗГИБАТЬСЯ ТОЛЬКО ПОД ПРЯМЫМ УГЛОМ.

РОЗШИФРУЙ ПРИСЛІВ'Я.

Поміркуй, з якою швидкістю рухається кожен із зображених транспортних засобів. У кружечках цифрами познач від 1 до 8 швидкості від найменшої до найбільшої.

Автор: Рина

ДРУЗЬЯ

На летних каникулах Сережа приехал к бабушке Нине в деревню. Он с удовольствием ей помогал и любил играть с соседскими ребятами. В этот раз Сережа рассказал им, что он теперь христианин: ходит с родителями в церковь, читает Библию и молится каждый день. Но особого впечатления на них его рассказ не произвел.

Однажды во время прогулки кто-то предложил: – А давайте пойдём к бабушке Вере, абрикосов нарвём?

– К какой бабушке Вере? Она абрикосами любит угощать? – спросил Сережа.

Мальчики дружно рассмеялись. – Да, бабушка Вера очень добрая, – с хитринкой в глазах ответил Андрюша. – А ещё у неё есть немой внук. Вообще-то он и слепой, и глухой, и в инвалидной коляске сидит.

Сердце Сережи переполнилось жалостью к этому мальчику. Но ребята уже дружно побежали в сторону сада. Приблизившись к забору, Миша шепотом спросил:

– Ну, кто первый полезет? Сережа, может, ты?

– А почему нужно лезть через забор? – удивился Сережа.

– Тише ты, не шуми! Нарвете с Андрюшей абрикосов – и бегом сюда.

Мальчики осторожно пробрались в сад. Оказалось, что плоды ещё не спелые, поэтому ребята, сорвав по абрикосу, решили вернуться. Сережа уже направился к забору, но вдруг увидел мальчика на инвалидной коляске. Сереже стало не по себе, но тут раздался крик: – Бегите, бабушка Вера идёт!

Мальчики бросились бежать. Сережа так испугался, что остановился только у своего двора.

– Сережа, что случилось? – удивилась бабушка Нина. – А что это у тебя в руке?

Сережа разжал кулак – в руке лежал абрикос, который он успел сорвать.

– К бабушке Вере в сад забрались? Эх, Сережа-Сережа...

Последняя фраза пронзила душу мальчика. Он не выдержал, заплакал и все рассказал.

– Ну, не плачь, я верю, что ты не знал о намерениях других мальчиков. Но все равно тебе нужно пойти к бабушке Вере и извиниться. Так учил Иисус.

Перед калиткой двора бабушки Веры он долго стоял в нерешительности. Бабушка Вера заметила мальчика и пригласила войти. Сережа смущенно поздоровался. Он думал, что бабушка Вера начнет его ругать, но старушка ласково улыбалась. Сережа растерялся и забыл даже извиниться.

– Ты, наверное, пришел к Ванечке? – догадалась бабушка Вера. – Пойдем, познакомимся.

– А он разве слышит и разговаривает? – спросил Сережа и тут же запнулся.

– Ванечка и слышит, и разговаривает, но ходить не может, – вздохнула бабушка Вера. – После аварии, когда погибли его родители, он остался прикованным к инвалидной коляске...

– Бабушка Вера, – вдруг набрался смелости Сережа, – простите, что утром мы забрались с друзьями в ваш сад и без спроса рвали абрикосы.

Старушка улыбнулась и ответила:

– Абрикосы эти должны погреться на солнышке еще хотя бы недельку... Вот тогда и приходите, я вас угощу.

Ваня сидел в коляске на веранде и читал книгу. Первые минуты знакомства прошли в неловком молчании.

– Что читаешь? – спросил наконец Сережа.

– Джека Лондона «Жажда жизни», – ответил Ваня. – Задание на лето. Я учусь дистанционно.

– Интересная книга?

– Очень. Хочешь, я покажу тебе свою комнату?

В комнате Вани была целая выставка различных деревянных фигурок.

– Как красиво, – похвалил Сережа. – Тебе подарил их кто-то?

– Нет, это я вырезал. В Интернете есть много видеоуроков по резьбе.

– Вот это да! – восхищался Сережа. – Мне бы на такое терпения не хватило.

– У меня тоже до аварии не было желания ни читать, ни резьбой по дереву заниматься. Больше всего я любил играть в баскетбол. Пойдем в сад, я покажу тебе кое-что!

В саду была небольшая площадка, а на стволе огромного дерева возвышалось баскетбольное кольцо. Ваня взял мяч и с легкостью попал в цель.

– Ничего себе! – удивился Сережа. – Я с такого расстояния не попаду!

Мальчики долго играли, пока Сереже не пришло время возвращаться домой.

На следующий день с Ваней пришли познакомиться Андрюша и Миша. С тех пор ребята подружились. Ваня очень изменился. Раньше он все время грустил, а теперь почти не чувствовал, что отличался от здоровых детей.

Уезжая домой, Сережа на прощание всем своим друзьям подарил детские Библии. Мальчик уезжал из деревни абсолютно счастливый. Он верил, что через год обязательно снова встретится со своими друзьями.

Богдан Козачков

Діма Сахнюк

Евеліна Чухрала

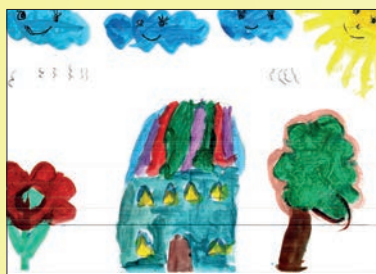
Юля Марцих

Софія Щербатюк

Надя Кот і Ассоль Колош

Поліна Марусідзе

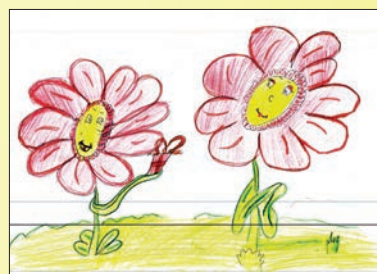
Олеся Курлук

Олександра Андрічук

Артем Тарасюк

Маргарита Галагуцька

Лідія Колчанова

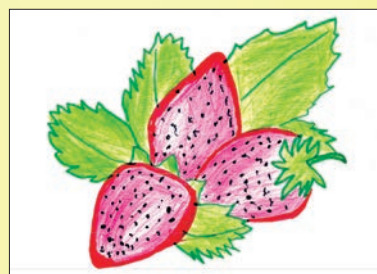
Ліда Кот

Крістіна Духота

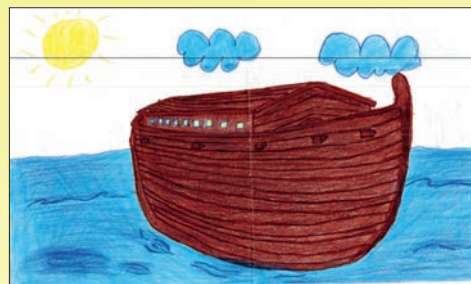

Роман Дусь

Анастасія Панченко

НД 10:00

ПРОФІ
TIMEз професором
ФіліпштейномНоре.UA
телеканал Надія

Вадим Берник

Вероніка Саяк

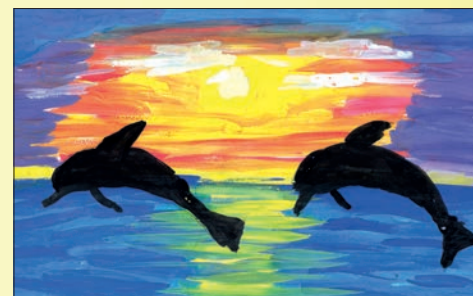
Даня Ярош

Даниїл Кузьмін

Настя Берник

Діана Матвієнко

МАЛЮНКИ
ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки.
Надсилайте нам свої роботи на
адресу видавництва, і ми з радістю їх
опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо,
ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ на зворотному боці кожного малюнка).

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10–А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467–50–68

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Гунько
Коректура: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Олена Черневич
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти на роз-
виток газети, ви можете зробити це через банк.

Наші реквізити:
Отримувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
р/р 26006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» у м. Києві
Призначення платежу: добровільні пожертви

Редакція залишає за собою
право редагувати і скорочу-
вати тексти.

Рукописи не повертаються.
Листування ведеться лише
на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua